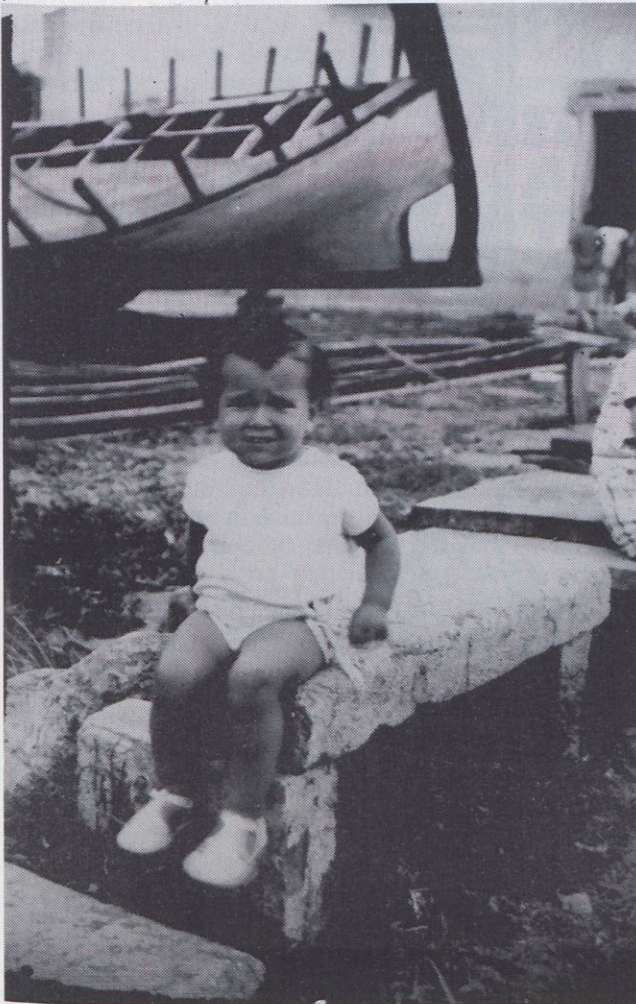

d'aquest estri musical entrà a l'Orquestra Simfònica Estela de Barcelona, en la qual tocà més tard la viola, exercint al mateix temps les funcions de sots-director. També coneix molt bé la flauta de bec, la guitarra, l'orgue i l'acordió.

De tot, allò que més va portar a Lluís Albert al camp de la música va ser la sardana, ja que començà a escriure en el pentagrama amb l'exclusiva finalitat d'arribar a compondre'n. Amb justícia digué d'ell l'escriptor Josep Pla: «És l'home que millor coneix la sardana a Catalunya».

Entre les seves sardanes, «Et recordem» fou dedicada al famós violoncel·lista Pau Casals l'any 1953 i «Cor jove» (és la preferida de l'autor) va ser executada, entre moltes més, en un concert de sardanes que tingué lloc al Palau de la Música Catalana de Barcelona. Però, més que «Cor jove», la que adquiriria més popularitat i a la vegada més consideració per part dels entesos seria «Placidesa». La preferència només li seria discutida per «Dolç capvespre» proclamada la sardana més popular de l'any en el «Dia Universal de la Sardana» (30 Abril 1961).

El futur compositor, a les drassanes que la família Sala, d'excel·lents mestres d'aixa —"Can Badoret",— tenia instal·lades al costat de casa seva, en el solar on ara s'alça l'Hotel Bonaire.